

ГИЧЕСКИ НОВИНИ.

— 0 —

ИСТОЧНИЙТЪ ВЪПРОСЪ.

Горещи новини ни последни
и си ний моменати ний
ето лордъ Кампелъ бѣ обнарод-
илъ амійски листъ относител-
нийтъ въпросъ. На туй преваси-
както и на българскитъ които
мисли мисля счелъ за нийко-

ли че Германия, която е
тоже побѣдила, раба на 1856, не ще да
допусне унищожението му, но Мор. Поста-
не приема тойзи аргументъ, защото мисли че
даже ако и действително да сѣществувалъ
както споразумѣние за тази раба между Лон-
донъ и Берлинъ, отъ това не слѣдува че Гер-
мания иска да сѣдѣствува за юридическото
външето на целостта на отоманската държава.
Туй споразумѣние за нищо друго не може да
послужа освѣтъ да въспре подгизнето на не-

то и по енергично да работи
общото отечество. Нужда е и ний
щото отбрана на туй отечество да ста-
що дѣло на всичкитъ тия стихии които днесъ
освѣтъ една не ще да пматъ въ случай на е-
дна външна опасностъ нито сила нито средства
за отбрана. Наричаниятъ истинный въпросъ
но е вече какъ бѣше преди 1856, той не
е вече въпросъ за борба между владѣтели и на-
дѣлението за старане на единъ за да наго-
дѣтъ другитъ.

ви уварѣн
политика, на
ака става много
Сърби. Исто тѣй напѣтъ
Русия и кѣмъ Австрия сѣ
чеката на Черна Гора цѣлъ
на сѣ цѣлта на Сърбия, и
голяма; а ради това и ний
на князъ Никола е да бѣде въ
сношеніи съ сѣрбското княжес-

ВѢСТНИКЪ ЗА НАРОДНЪ ПОЛИТИЧЕСКИ И КНИЖЕВНИ НОВИНИ.

НАПРѢДЪКЪ излиза всѣка сѣбота. — Годишното спомоществование, една Тур.
Лира златна. А шестмѣсечното, половина Л. Т. — Възгъ отъ Даржаватъ шестъ бел.
междуета всѣчески ПРЕДЛАГАНИИ. — Писма неосвободени отъ поща арасъ и на-
рѣвания за вѣстникъ не сѣдружени съ предплатата си не сѣ приети. — Настояте-
литъ отговарятъ за заплатата и иматъ право да зематъ на писта десѣтътъ едно,
като събератъ отъ 5 спомоществования на юрп.

Подписката на спомоществованията става въ Цариградъ — Анонимъ Ханъ № 14
при Г-на П. Найденова редактора и притежателя. — Статии и дописки за общено-
лезни и народни работи сѣ въспощаватъ съ благодарение, изъ всѣкъ случай трѣба да
сѣ сѣдобдени съ потрѣбитъ си подписи. — За обнародване на частни извѣстия сѣ пла-
ща по два гроша на редъ. — Испрачанитъ статии и дописки за обнародване, обнарод-
двани или не, назадъ сѣ не върнатъ никому.

Спомоществованията почнуватъ отъ началото на всякой мѣсець

ПЪРВИЙТЪ БЮДЖЕТЪ
на Българската Екзархия

Посвѣнето на първийтъ бюджетъ отъ
черковно-народното наше правлене сѣ
посрѣшна на всѣкъдѣ съ голяма радостъ
отъ Българитъ. Всички съзнаватъ и ис-
повѣдватъ че тая мѣрка е едно доказа-
телство, сѣ осъзнателъ знакъ че нашиятъ
народъ не е вече мѣртвъ членъ между
истинный народи, че ний не сме вече въ
ощѣпенѣло сѣстояние, но че живѣемъ и
сѣ движимъ въ исподняването на обще-
ствениятъ си и народни дѣлжности и въ
управлѣнето на дѣдени права.

Тука ний нѣма да сѣ простиратъ
по-дълбоки прѣтрѣсвания на представ-
ний бюджетъ, него въ критикуване
онова що е получила Екзархията и
е изживяла. Ще сѣ ограничимъ
изразимъ една обща мисль
мийтъ, видъ подъ който
бюджетътъ

редъ която е предложень бюджетътъ, мо-
же да подаде случай на голямъ злоупо-
требление. Всички помнимъ какъ нема-
ренъето на французскитъ парламентъ
да контролира бюджетътъ на Наполеоно-
вото правителство въ подробноститъ му
бѣше дало случай на ужасни злоупотре-
бления. Тѣзи злоупотреби станаха
повече или по малко въ всичкитъ дър-
жави, понеже на много мѣста днесъ счи-
татъ — сходно съ догмата на «Вѣкъ»
— за непозволително и несправедливо, ако
сѣ представя бюджетътъ въ всичкитъ си
подробности. Работата е че всичкитъ по-
чти сѣвременни правителства прѣтѣжатъ
такъвъ сѣвѣтъ, коитовъ допрошаватъ
и за работи, които не

тъ си въ всяко отношение успѣхи, Прус-
сия има да благодаритъ главно на добръ
уреденитъ си финанции.

Ний знаемъ несгодата която е прину-
дила, тѣй да кажемъ, Екзархията да не
представи тозъ пѣтъ първийтъ си бю-
джетъ въ подробноститъ му, разбирами
и това що е ималъ прѣдъ видъ нашиятъ
сѣбратъ, като напѣрва за по-прилично
и по-полезно представянето на бю-
джетътъ въ общи цифри, но именно за то-
ва и ний на опаки напѣрваме много по-
полезно представянето му въ всички по-
дробности. Такъвъ едно представяне на
бюджетътъ освѣтъ дѣто ще бѣде огра-
дѣне противу всяко друго злоупотреба-
ние, ще послужитъ иже косвенно
въспощаване а може би и въ
отмѣна на по-къ

деликатитъ чувства на интересътъ, на
необходимата пужда и на народната гор-
достъ, храмъ който да е сѣразивренъ
съ значителността на българското на-
селение въ държавата, и който да е до-
стоинъ за българското нѣ.

Иже лѣтъ бѣ сѣ появило живо разис-
кѣ по тази работа, и нашата публика
показа че чувствува всичката негова важ-
ностъ почти толкозъ, колкото и въ ония
знаменити дѣне на 1859 г. дѣне на
чудесно въодушевение и на всенародно
жертвуване.

Но единъ въпросъ, подобенъ на оно-
ва страшно което въ часоветъ на единъ
развѣлуванъ сѣтъ прѣтѣсва челоувака, за
го задуши и да му не даде да по-

иже сѣ работата и да отложи рѣ-
шѣнията ad calendas graecas
или сѣ времена). Ний говоримъ
за 3,000,000 гроша,
нашиятъ български
показъ, за сѣмѣтка
и по всѣмъ нѣтъ

300 гр. които
и отъ онова време
сѣ до 3 милиона.
иже въпросъ,

иже отъ юридическа точка зрѣ-
въпросъ е отъ естество да не
бѣмъ глѣвоудѣна на народа. Въ
а българскитъ народъ нѣто е билъ
припознаванъ за народъ, нѣто е пмалъ
свой народенъ сѣборъ, ошѣлноощетъ да
прави заемъ въ народно име, нѣто пѣтъ
и българитъ въобще сѣ направили за
това пѣкакъвъ писменъ трактатъ съ
търговцитъ, за които поменамъ. Про-
че народътъ могъ би и да не отговори
на исканията на нѣкои свои синове,
на които великодушнѣто бѣше пред-
вило едно финансово улеснение въ
пуждно време. Толкозъ повече, че ония
телели, за които сѣ са похарчили па-

хне добръ,
и чисъ осовѣстѣнъ
учреждение — въ въпросъ
тѣтъ невадѣно сѣ показва
женъ и довърчивъ, што подѣтъ,
же че бѣло «по-полезно и по-благъ
лично» (!) да сѣ «премѣчаватъ по-
бноститъ» на бюджетътъ и да сѣ прѣ-
ставя той въ общи цифри?

Надѣмъ сѣ че «Вѣкъ» нѣма да ни
мѣтъ въ зло ако и въ тойзи дѣне слу-
чай сѣ покажемъ не отъ кѣтъ неговото
мѣтъ. Да, ний считамъ за полезно и
за нуждно што бюджетътъ на Бл-
зархията да сѣ представя въ най
дрѣбнитъ си подробности и на противъ
държимъ за вредително ако той сѣ пред-
лага въ общи цифри.

Мислимъ че, безъ да докачимъ ува-
жаемитъ членове на екзархийското тѣло,
можемъ да кажемъ че тая система, спо-

иже сѣ работата и да отложи рѣ-
шѣнията ad calendas graecas
или сѣ времена). Ний говоримъ
за 3,000,000 гроша,
нашиятъ български
показъ, за сѣмѣтка
и по всѣмъ нѣтъ

иже отъ юридическа точка зрѣ-
въпросъ е отъ естество да не
бѣмъ глѣвоудѣна на народа. Въ
а българскитъ народъ нѣто е билъ
припознаванъ за народъ, нѣто е пмалъ
свой народенъ сѣборъ, ошѣлноощетъ да
прави заемъ въ народно име, нѣто пѣтъ
и българитъ въобще сѣ направили за
това пѣкакъвъ писменъ трактатъ съ
търговцитъ, за които поменамъ. Про-
че народътъ могъ би и да не отговори
на исканията на нѣкои свои синове,
на които великодушнѣто бѣше пред-
вило едно финансово улеснение въ
пуждно време. Толкозъ повече, че ония
телели, за които сѣ са похарчили па-

Народната ни Черница

Въ Цариградъ.

Иже успѣнето отъ резултатътъ на чер-
ната наша борба, и сѣ понарежда-
нето на Екзархията ни, — духътъ на
иже ний, освободенъ отъ прѣжа-
ща опази неизвѣстностъ, обрача
гдѣ кѣтъ другитъ наши народни нуж-
ди въпроси, — между които едно отъ
пѣвитъ мѣста завзема, безъ сумѣние,
сѣражданѣто на ози храмъ въ столи-
ца, о идеята на който сѣ вързани най

Мухамеда вътъ каменни букви.
И днесъ вече предъ Царь-градъ дойдохъ
Въ чети дѣни безбройни и мѣтни . . .
О Граждани, ужасна епоха
Знамъла е за да ни поглати!

Кому отъ васъ сѣрдце незаштрака,
Катъ сѣгледа чадѣри безчѣтны,
Отъ бѣлото море до Синдака ⁶⁾
Да покриватъ поленитъ дѣтны?

Войскаратъ тѣхны сѣ безбройни, —
А нашитъ ни дѣтъ шпѣи нѣма!
Тѣ сѣ бодри, еднотѣшни, стройни, —
Нази кѣса завистъ преголѣма!

Побѣдницѣ навредѣтъ бѣдохъ, —
Нази трѣпки спобиватъ вѣтъ мѣртви!
И пакъ казвамъ: ужасна епоха
Знамъла е за да ни поглати!

иже отъ купѣтъ.
Уви! зло намъ!

ИСИДОРЪ

Но, не! о граждани,
Гамъ далече задъ тѣтъ прѣдѣли
Има брѣта катъ васъ христѣни;

сѣ заМухамеда и тѣ го е причисляла въ редѣтъ на
ний бѣстѣнитъ извѣнія въ исторіята.
6) Глѣдѣна рѣчица, която сѣ вѣтъ при кѣтъ

Тѣхны флоти и войски имъ цѣли
Вамъ да прѣйдѣтъ въ помощъ сѣ готовы.
О вѣчна ли бѣше тѣтъ умраза?
Да ли дѣтъ сѣ черквитъ Христовъ?
Самъ спасителъ нашъ да лѣ не каза . . .

иже отъ купѣтъ.

Вияте! иде калугеръ Геннадій.

ИСИДОРЪ

Ученику Петру . . .

Единъ отъ купѣтъ
Ей другари, като лѣтъ сѣ разирѣтъ задади.

ГЕННАДІЙ ⁷⁾

О, шо вѣждамъ! отъ васъ кой ли мари
Зарадъ вѣтъ и честь православни?
Ей, кажѣте, нѣкой ако смѣ,
Че сѣдбата ваша е забавна!
Слабостѣта ви о да опустѣе!
Дѣта глѣди, за жѣто прѣчѣсто
Туй ви даватъ, шо е сметѣ исто! . .

А ти старче, бабо голобрада.

Дѣтъ безѣдѣство мѣтълъ сѣ на чело,
Гнусѣтъ изродъ на чѣлъ изъ яда,
Мржѣтъ извергъ, сѣтанинско дѣло,
Да говорашъ лице вѣмашъ ошп!

калугеръ, и прочѣтъ размиригъ на про-
иже фотозитъ по онова време.

ПОДЛИСТНИКЪ.

ПАДАНЬЕТО НА ЦАРИГРАДЪ

[Вижѣ брой 2-й].

ИСИДОРЪ

Старостѣтъ ми почѣте, граждани!
Мойтъ думъ нѣдѣте презира!
Изъ тѣжѣще сѣрдце тѣ назѣра:
Изъ грѣди ми испѣнена сѣ равни!
Азъ оставихъ мѣртвъ и дома сѣ,
Васъ въ тѣтъ страшно опасностъ по-
трѣсѣтъ;
И тозъ кръстъ ми дѣтъ повѣтъ черковенъ
Е до сега знамъ да окачи,
Днесъ опасѣ за васъ мечъ оювенъ.
Нѣвѣрѣте че сѣрдце ми плачи,
Че менъ вашѣта бѣла бѣ побѣда
Катъ п мѣтъ! — а дѣтъ тогѣва,
Катъ видѣте че завѣса бѣла
Безжизнено лице, ми покрива,
О Граждани, да ли ще тогѣва
Нѣвѣрѣте че умрѣтъ за вази?

О, единъ е нашитъ спасителъ, —
Неговата една е сѣпруга, —
Всѣмъ е равна негѣта услуга, —
Всѣмъ намъ той е вѣшнѣтъ поручателъ!

Тукъ отъ истоцъ на свѣтътъ до края
Простѣра сѣ черквата Христова, —
Человѣкътъ навредѣтъ сѣ покая, —
Вредѣ испѣнилъ изъ земъ жизнь нова.
А защо ли рождѣна два брѣта:
Рамъ и Царь градъ, каратъ сѣ за нѣтъ?
Общѣй даръ е тѣ отъ небѣсѣта:
Сѣватѣй кѣвѣтъ на вси Христѣни.
Зло томува — (Туй да кажа смѣтъ)
Христовото име кой не брани!

Ей граждани, на васъ не е тайно,
Какъ изъ ютъ сѣ внезапно подигна
Турско плѣме, до сега незнайно, —
Сѣвѣтъ поплави до Въспорѣтъ стѣгна, —
И тѣтъ дѣто нѣмѣтъ изъ вѣнѣтъ
Морскы кучкы вѣмѣтъ страхѣнѣтъ,
Врѣхъ Кюмѣкъ ⁵⁾ высокъ Клисуръ —
Тѣ пѣсѣхъ на ядъ и на пукъ вѣ
Името и на тѣтъ ламѣтъ суръ: *)

5) Тѣтъ сѣ вѣмѣтъ по онова време ози каменитъ
брѣтъ върху който и днесъ сѣ вѣмѣтъ разпѣнитъ
на знаменитѣтъ тѣтъ Богѣтъ — е сѣ нѣтъ, днесъ
ний Ру жѣли хѣ сѣ рѣтъ задъ Аринѣтъкой: той бѣ-
ше сѣвѣдѣтъ тѣтъ што рабѣтътъ му да представѣла
арапскы написѣно името на великитъ пророкъ на пу-
стѣнитѣ.

*) Ний не бѣхъ си дозволѣти да въпечатѣмъ тойзи
спѣтъ, ако поетѣтъ не бѣше го турѣтъ въ уста на
единъ изъ тѣтъ, който отъ нуждѣтъ станѣлъ вѣ-
иже нѣтъ, който отъ нуждѣтъ станѣлъ вѣ-

иже нѣтъ, който отъ нуждѣтъ станѣлъ вѣ-

Добро е за всякога да са приучващи да пзириравати распритъ си по законитъ на правдата и на честността.

Но недѣй са радва ти напрасно,
О створеніе ниско п умзано!
Византия пѣма до пропадани!
Двадесетъ пѣти дойдохъ, прѣдъ назі
Войска страшны — и Господь опазі
Цариградскы сізны нестылады.

МНОЖЕСТВОТО
О безъ друго, тѣ го Госпе

Имята на всички акционери на Българското Търговско Дружество въ Варна, капиталът им съ печалбата ведно до 18 Юний 1874, споредъ дър-
жасиятъ книги на Дружеството, как-
то следуватъ.

Въ 20 гр. Бѣл. Медж.	
Нес. Д. митровъ Кадифер.	гр. 510. 66
В. А. анасовъ Мѣдич. Жер.	> 264. 41
Д. Ивановъ Джизлярюкян	> 392. 81
А. Д. Асташиянъ Ташкентск. упр.	289. 97

До колкото ний знаем най старият
благоразумният от тези кредитори при
ше на едно по-поздно и за двете страни
годняване, а това показва че тѣ можаха
привагъ устатки за възможна спогодба.
га вече приятелско спогождане е невъз
и полтът за разпикване върху това са за
Каквото и да стане оргавът ни оивъз
то неравично да приставят на едно закон
праведно спогождане, не ще има право
винаги българитъ въ неспризнателностъ.

СЛИВЕНЪ 16 Иу. — «Съ голямо удоволствие са прие отъ народитѣ новната, дѣто Екзархата писала по епархіята за да се съставятъ учителски събори. Тука хваняха да се питатъ, кога ще стане нашитѣ съборъ? Митрополитътъ ни отъ-тества по дѣло епархиални работи и не оставя на общината ни да рѣшимъ и направимъ тѣ съборъ.»

Дописната ра̀справя по на̀долу че едни́ чорбаджии са мислѣ въ работѣтъ на обшѣнарѣтъ, които в затова всѣмѣ да се даватъ оставкѣтъ. Окайва по̀ложението на градьтъ, казва че ученикѣтъ са отличавали по труфината си, а че чорбаджилѣтъ зѣтъ износно да се превѣля та за ту́ стрѣмѣя ученикѣтъ на Свѣтѣтъ. Всичката на̀мѣна на г. Дописника за то̀гѣ плѣнето на работѣтъ е въ по скорото за̀вѣща нѣе на архіереѣтъ, а да не на̀дѣждѣтъ у не останѣтъ въздѣгана.

Цѣл. — Учѣлищата въ тойзи
три общини и двѣ църкви

Н. А. Салдаровъ Търновецъ	»	508	30
Ст. Ивановъ Джумая	»	266	80
Ст. Вълчовъ Разградъ	»	264	80
Тод. М. Герджиковъ Шуменъ.	»	508	30
Риф. Георг. Мошпъ	»	508	30
Стеф. Ивановъ Разградъ	»	266	80
К. П. Юсифовъ Сархане Казанъ.	»	241	95
Бор. К. Дермъвъ	»	132	15
Ив. Жиковъ Шуменецъ	»	853	03
Дим. Атанасовъ Търновецъ	»	548	28
Бърнио Вълчовъ Джумая	»	172	35
Сигвъ Ненковъ С.рх. Казанлъ.	»	132	15

Х-Пазарджикто окръжие. То е построено по ребрата два рата в един дълъг напизната на Месевски в Х-Пазарджикския *празк*, и оти 6 часа на С.-З. от Вар 4 часа на Ю. от Х. Пазарджикъ. Отъ Западната сна са поа отъ една рѣчка чена *Юшен, Дереси*. Жителитѣ му са нуватъ пекантелно съ земедѣлѣ и с вѣстлѣно, в сотиваватъ между околнитѣ по трудолюбѣ, трезвенностѣ и ученостѣ а сн. Чрватата имъ е съзидана на 18 то училищетоимъ — на 1870. Прѣля тоае ме зи *миебег* долъ и училище имъ е жила ела дѣла *къща*, въ която учителъ естивирѣ сѣ обучавали няколко дѣца на висе чрвеноснози наустипи. Колкото за училището с постѣвана зинѣо врѣме отъ тѣа ученици между които 20 дѣвоичѣсти, врѣме она число значително са налѣ

Въ училището са преобладава програмната
работена на учителския съборъ въ Шуми
При това, възгъ да спочнуватъ за отго
тъ на учениците п за обрядъ при
свещеното раздаване наградата пль, азъ щ
юдирий, отъ страни на семенятъ п уче
гъ, на всички Г-да свещеници, учът
селени отъ холността, които, покана на
собни расна, благоволихъ да посвѣтъ
ня и да почтѣтъ съ присѣтение си
таннито на. Училищното настоятелство
п почтѣватъ Г-да Община въ Чита
чливове въ Х-Пазаражикъ; но тѣ сп не
къ зао сѣмъ да са потрудятъ за поощ
то на седенитъ. Но додѣто отъ една
Юшенлибни съ присѣтѣние разнижавъ
то съ какво може да сѣ за
денито на Х-Пазар. общ
драга страна да
то на Вас

си. Климентъ въ Охридъ я държъ
противу стаялаго ршеше да сѣлѣтъ единъ,
човѣтъ на мѣстната властъ додѣтъ народско село,
исторически на кои принадлежи тѣ общественинѣ
той е безирѣпно грчко а не Балжійски кнпръ
нне, казва *Анастолкоко астирь* Ии, въ «женско
ежъ че Българитѣ въ Властѣ кѣтъ каузерѣ за
тѣтуватъ въ Охридъ колкото за че какво образо.
Климентъ сѣ са спогодали помеждуната. Илѣта-
не за Българитѣ, а за изѣстирѣтъ на двѣнче-
отъ 20 Юния насѣтъ нѣмаи нѣке напраздѣ са
тъе я не знаежъ. *Дарѣ* аже сѣсѣния толкова пари!
Чѣталѣщето е съвѣтъ проста работа; отъ Но-
еврѣи 1873 год. и до сега събрѣне не е
мѣло и неговитѣ чорбаджѣистѣущи настояи
сѣвѣтъ още да укориватъ другитѣ изъ оте-
чеството ии подобни заведеиѣ съ разни неприя-
лици и доказателѣ за управлюнѣтъ ги тѣла
думп. Издаде, Господа, колѣтъ изъ окоито сѣ,
а не глѣдайте сѣамката въ окоито на брата си.
Колкото за Женското дружество, то е сѣвѣтъ
угаснало, тѣй що и пѣмоту му пече са не спо-
менува.»

Отрупването на много материялъ за въ този брой, принуди ни да оставимъ много други отъ дописките си за въ идущий.

***** РЪКОВОДСТВО КЪМЪ ФИЗИКАТА**
съставено отъ г. Гюзелева, съ 292 чертежи въ
текста, Впена 1874. — Туй Ръководство къмъ
Физиката е приготвено и предназначено отъ ав-
тора за Габровското и за всички Български
училища по отечеството нп. То е излязло вече
отъ печатъ и са намерна за продажъ у автора
въ Габрово и по другите Български книгопро-
давници.

КРАТКА ЕЛЕМЕНТАРНА ГЕОМЕТРИЯ
(Скратение отъ Геометрия на А. Давидова) съ
177 чертежи въ текста. Г. Гюзелевъ е превелъ
и скратилъ тѣзи книга и както си види тя е
позначена за онѣзи ученици които ще сѣдватъ
неговото ръководство по физика та. — Ч ловеку
е драго като съгледна погледването, обработва-
нето на нашата книжнина съ такиъзи сериозни
положителни книги каквито сѣ поменатитѣ
доде на табличка училъ. Ими наистина
и тиймъ мѣста въ номенклатурата на тѣзи
науки: физика и Геометрия. Но споредъ
и щерби са извила съ тона че на
е още необработенъ и неопознатъ
и въ министерство Про-
свѣщеніе.

— За овдовѣлата отъ гръцки владика Кос-
рская епархия, Патриархъ —

могет
...внне. Прп
...иска дн му са прихлът
...авя сж тбъз пари и по каква
отстапватъ.

САМЪ СИ ПОМОГНИ отъ Г. С. Смарпа-
Тъзи книга най-послъ са посвѣща въ бѣ-
лата кляниана. Самъ си помогни ако по-
ишъ да направишъ и да добрувашъ е ресио-
ата задача която си е задалъ учений авторъ
англичанинъ. Той е сполучилъ тъй както рѣ-
ко отъ сполуча въ една зададена рѣбота.
Въ нея сѣ изложени множество животописа
и други бѣлжжи, които цѣло спомогатъ за
рѣшенъ на задаката. Тѣй книгата *Самъ си
помогни* заслужава да украси библиотеката на
всякъ сериозия читателъ. — Преди да свърши
ний трѣба да бѣлжжишъ че книгата *Self-Help*
на С. Смарпа е намирала двама преводача у
насъ. Единътъ е познатия на стотесетственикъ
Г. І. Груевъ, който е издалъ *Покана на по-
паска* а другия Г. Миланъ Радвоевъ.

SECRET

КОНСТАНТИНЪ
 Какво виждамъ? Исидоръ — владн

Исидоръ
Жизнота ми, царю отъ народа
Ты избави.

КОНСТАНТИНЪ
 Да ли е възможно ?

ИСИДОРЪ
Мен тѣпата щеше да раскъса.

ПРВЫЙ МОРНАРИНЪ
Да наважемъ щѣхмы туй безбожно
Създаніе.

КОНСТАНТИНЪ

Юш' ли не манахъ са
Тази лудостъ у васъ, о граждани?
И пріятель силенъ предъ врата ни

Готовъ сѣю, утрѣ да напади,
А вый бѣйте тогожь, който брани
И бранитъ вы вѣ востъ дани.

И градъть ви и вась домолады !
О, колко съ тѣзь случкы печалны
Вместо съ волѣж желѣзна, ный всп

Противъ врага да соединимъ са, —
Къль нашитъ ный смы незахвали
Бранителя!

(мѣла) ЕДИНЪ ОТЪ МНОЖЕСТВОТЪ
Все туй за тогава,

Дет' подравя черква, околните мѣст
онякъва защото черква

ПЕРВЫЙ МОРИНАРИНЪ
Царю, тебѣ ный омы препокорни
Но тогози. . . .

НОТАРАСЪ
Азъ ще сборѣмъ. Стойте!

НѢКОИ ИЗЪ МНОЖЕСТВОТО
Ей, мълчете, Нотарасъ говори!

НОТАРАСЪ
О граждани, добри, неуморни,
На работи ви посрещи се мѣстѣ

На всички ви познам сѣ мойте
Възрѣнія. Сърдце ми са пори
Като гледамъ това понижени,
Дет' да бранятъ тѣхъ стѣны священи

Иновърци; . . . но тази е съдбата!
Коя аз вест Български не чуха

кой отъ нами, Гражданин, не смята,
Че що Господь иска туй и бива.
Всѣ мѣхътъ въ дрьвото са пива,
То ще с' дѣла и пасне на голи

Нето бура може то събори,
Ако тази е божията поля.

И тъй мирни б-дѣте си, моя,
Всякъ дома си спокой о-дѣте,
И ако вы запитатъ, кажатъ.

Че Ногарась самъ бди на градътъ ви.
Не слушайте все що всякой братъся.

А когато свѣтлѣй Кръсть Небесенъ,
Константину Првом' дет' яви се,
Кат' съборъ я мѣстъ бѣсѣа рѣса.

Провъзгласи тържествения пѣсень, —

АНГЛИЯ И ИСТОЧНИЙТЬ ВЪПРОСЪ.

Лорд Кампбелъ обръща внимането на английските министри върху състоянието на истинският въпрос и ги подканва да са ползватъ от времето, което иматъ още подъ свое разположение да да проручатъ въ тихина трудната наистина но изумна проблема за осигуряването на отоманската империя противъ всяко чуждо нападение. Лордъ Кампбелъ утвърява че дотрѣснато да са върва че истинскиятъ въпросъ за намира въ съвършено способниостъ, защото не е още въ състояние на тежка криза. Споредъ него, реинвоисето на силитъ които тойзи въпросъ крѣпено са е развилно и двѣ причини са докарвали туй събитие. Съ пада наето на Наполеона III Велика Британши изгуби не само едного отъ съподписавшиятъ трактатътъ който е поручителство за целостта на Турция, но и единъ добъръ съюзникъ, който имаше пъквква тежестъ на английската подлика въ европей кийтъ материкъ. Отъ 4 Септемвр. 1870, силата на Англия престана отъ да се припозвава въ Европа и означането на целостта на отоманската държава стана по турция. Велика Британши не можъ да сполучи поше да заявѣсти съ другиятъ съюзникътъ когото изгуби. А както послѣднатаъ френско германска война имъ твърдъ мѣсто иманье върху истинскиятъ въпросъ, тъй и нова една европейска расправа е възможно да улече и пакъ пестербергскыйтъ кабинетъ вълѣдъщото испушение въ което подпадна и на 1870. Но отъ една страна Франца, както и онова време, че ами доста занимаване съ со ственната си отбрана, а Австрия че счете за разумно да държи едно предпазително положение спрямо русскъ маиского спрзуауване и делото за да чиятъ *статукето* ще натѣже само неята Англия, които ще бѣде принудена да дѣйствиува или да жертвува изразитѣ *Падане* Велика Британши видъ подъ който

Тогазы само о втрип граждани,
Зарадъ ситѣкы време ше настани,
И ше с' ввади кой е былъ лисица,
Кой е лвъ былъ, и кой Кукувица.
(множеството са ризижда)

ГІЦДІЙ (сам)

Ты пауне, красень п намытень .
Голыцытъ бѣрай пѣвъ свѣты . .
Поканій са ч чужденцы кл-ты . .
Ахъ! вилъ щель ти день люлюбонтъ!
Изънахъ ази изъ дѣл-тныи пы
Слѣбываѣмъ проносныи пѣацъ . . .
Тя рѣз-аны летъ страховаты . . .
Иде вече . . . тыста глѣлѣбна
Ази ще грабѣмъ . . . Чѣство было
Неприжа са . . . Гіцдїй работя!

ли че Германия, която е
тоже подвластна на фактатътъ на \$56, не ще да
допусне унищожението му, но *Мор. Постъ*
не приема този аргументъ, защото мисли че
даже ако и действително да съществува няко-
ва споразумява за тапз раба между Лон-
донъ и Берлинъ, отъ това не слъва че Гер-
мания иска да събдствуватъ за юрждителству-
ването на възстоата на отоманската държавя.
Туй споразумяване за нищо друго не може да
послужа освенъ да възпре подгането на ис-
точниятъ въпросъ и да ослепъ австрия, които
да изплатъ двестотъ си задлъжняване. Истина е
че Германия никога не ще осъществи шото
Руссия да се простре къмъ Средиземното море
пък къмъ средата на Европа, што ще приеме
доброволно случайното отъ Русия превземане
на дунавскитъ устия. Но отъ друга страна е
принудена да избегне опасността отъ това дѣ-
ло да има противъ себе си съзвначеството на
Франция и Руссия, и въ случаи на нова рас-
правя съ първата ще се принуди въше единъ
пътъ да купи неутралността на великата сѣ-
верна Империя.

Тези размисления на лорд Кампбел я на *«Моринг Пост»* сля от първа важност и трябва да ги вземат въ сериозно внимание истиничните правителства, казва гръцкият *«Неолюнос»*. Работител търка много са промених-ки от френско-германската война на самъ и истиничат държави не могат за напредъ да бъдат спокойни и без някакъв страхъ, като са осъзнати на порличеството за тяхната дълготъ на подписаванитъ парижкият трактатъ сили. Дължил са съвременно да знаят предъ видъ че за напредъ тяхната дълготъ за вѣса единствено отъ самъ тяхъ, отъ силата на противостойнието, които съществуватъ въ тия есментни на страната.

Неоспоримо е наистина че силата, прогнана
която възстана едно време западните съюз-
да да уничтожи заглавната п на И току
планове, днес са напълва въ най прило-
сия гармония съ нашето правителство. Но ако
е постига че оная която управлява силите
на народите не трябва да са ограничават
на настоящето, но да земаат предъ видъ що
ще е бъдещето, повдига сега

...область, правительств
...да венагъ мѣр
...неожиданный обстоян
...вѣншно на
...на

...и ли,
...и ли
...на Империя да са у
...Ато Ариано ...

донякъде, то нейният политически мисъл е
да търсят за възможности на възможните
тука на Истокъ съюзничество на Франция
на друга нѣкоя ослѣдъ, а не на самиятъ Ит-
ния Но какъ би могло да се сполучи едно т-
же въ укрѣпѣнето на Истокъ? Тойвъ въпросъ
из- то пътъ и отъ мнозина са се различаватъ, и
въ- не сѣмъ да са връщали на него и да говор-
за- на дълго; ограничавали са само да кажемъ
мер- до аѣга можеше да се полови едно до го-
и по енергично страняне за до тѣсното съ-
доточване на всичкитѣ астокън стихии,

на историята на последният ден в Цариград. Ний са приварвали да представим тука едно правилно мнение на дълото; това право оставя на критиката, която ще прецени дълото след появляването му. сега призовавали всички си приятели и други любители на народната литература, да съберат предплати за изданието на това свещение и побързат да изпроводят имената до нас.

На горнето извън ний ще при
визмъ няколко думи за онѣзи нѣко
доумни съотечественици които сѣ
паднахли подъ вліяніето на нѣкои
пагандисти Сърби, и не аресвать о
чествении ни езикъ като давать
на тѣхнигѣ ругателства връзь него.
то посочваши на това дѣло ний каз
ми на тѣзи заблудени да го сравнятъ
подобни нѣкои произведения отъ ер
ската литература, когато да са ра
съ настоящето не само по-бѣлично
та на състава но и по чистотата на
скъ: « *Наде* Фр.
преди источната война

то и по енергичен да работи за общото отечество. Невъзможна е и мисълта, че отбраната на туй отечество да става само дъло на всичките тия стихии които днес осъществява една не ще да памет в случаи на една възникна опасност нито сила нито средства за отбрана. Наричащият несповня възпрос не е вече какъвто беше преди 1856, той не е вече възпрос за борба между владетелите и владения нито за старане на единия да да изгонят другия. Въпросът днес е противенен и е просто възпрос за отбрана на Истокъ и за възникна нападение на който новъ завадателъ. А като такъвъ той се отнася до всичките народи на Истокъ и ний налага дължността да се защитятъ изобщо, а на управителтъ на яга дължността за да ги пригответъ за такова защита чрезъ равенството на всички въ всичко, които в същности прана да нматъ и на същитъ дължности да са попълняватъ.

ИСПАНИЯ. — Въобще са вярва че работите в Испания ще земат един рѣшителен преврат, но неизвѣстно колко тозѣн преврат ще бѣде на добро или на зло. На добро би билъ безъ съмнѣние, ако са пазедат на добър край преговорите на великите сили за да припознаятъ Испанското правителство, което тѣ досега са отказвали да припознаятъ официално като законно съществуващо.

Но европейските сили имат от друга страна намерение да са наместят въ вътрешните работи на Испания и съ чудни оръжия да потъпят карлистското въстание; и това ни много са влязла Германия да го желае, за да си отмъсти за убиството на някоя цевинни германски поданици. Истото топа предлагат и много други европейски вълци, но не малко от ония които осаждаят таковото на-мисляване, като казват че то би било против началата на международното право и че дока-чало би отечественолюбивото чувство на Испанците.

Колкото за сега телеграфът извести, че силите си са споразумили да надзиратъ испанскитъ крайпорию, и може челоути да са надѣе че и жестокоствата на Карлиститѣ ще ослобне, тъй що да исчезнатъ ваваринцинитѣ съ които тѣ предаха да вѣдхнатъ страхъ на противянитѣ си и съ това навѣихоу името на Европа върху съ храбритѣ генерали.

[illegible]

Според както пишат из *Амур*
коеский владения, важни распри са
чужд между Россия и Китай, распри кои
новияможе да са изправят с дипломати
начать. Китайскоо правителство казв
подлише предложениетъ отъ Россиятго
тркатиетъ и заподъдао что отъ сего ятат
да са правятъ всякакви съинки на търгов
на Россия въ Китай.

единъ европейски вѣстникъ :
« Не преди много време ви пишяхъ че
шата държавца напредва въ цивилизац

та па ритмът и др. Но Български
наш езикъ не е обработенъ още о
чательно и не е достигналъ още о
интелигентна си форма. При всичк
рой езикъ, и въ днешното си състоя
годъ перото на челоуѣкъ смѣлъ и въ
ложо да достигне събръснийтъ въ гла
вѣтъ и благозвучье, а далече да го
иние въ крѣпкостъ и енергия. Не е
лигнѣ прѣкалено, ако си позволимъ
нажеиъ че подиръ Рускийтъ езикъ
идиъ другъ отъ славенскитѣ езици
е да постигне тойзи степенъ на д
величественна гармония, на стре
елно и горолупно краснорѣчье, как
ложо да постигне блг. езикъ. И
о сега нашиятъ езикъ е билъ като
ежаренъ отъ страннитъ славенски
руги лнговисти, — причината на
слабото му още обработенѣ и по
тъчната наша литература. Горчиво
дѣжатъ обаче оуѣзи които мислятъ
ози народъ, който въ деветийтъ и
есгийтъ йоще въкъ е умѣялъ да п
зведе една толкова богата лнтерат
е осѣденъ да са не възѣме и да п
станови вече прежитиъ си. нѣтъ о
аугебурската

Тъзи утвърди че тя напредва и въ
политика, като отъ денъ на денъ
и ка става много приятелска къмъ
Сърбия. Исто тъй минавъ отношения и къмъ
Руссия и къмъ Австрия сж изридни. Поляти-
ческата на Черна Гора цѣль е въ пѣничко съглас-
на съ цѣльта на Сърбия, и съвременно ти е
голъба; а ради това и най гервѣщото желание
на князь Никола е да бѣде съ най искренни
отношения съ сѣрбското княжество, съ което е
възможно единъ денъ да поработи заедно.

И наясне пна, додѣто бѣше живѣ князь Ми-
халъа синомѣнта на доѣтъ княжества бѣхъ та-
кѣва какѣито гѣ жемене всѣяко патриотѣтъ.
Но сѣтъ смѣртѣта на Милана въ времѣто на ре-
генствоѣтъ пѣ най нече въ времѣнитѣтъ периодъ
на Ристичеѣто правительство, вѣтзе между доѣ-
тъ княжества една студентѣна, коѣто обаче лес-
но може да се пѣтъѣкува отъ коѣическата по-
литѣка на Ристичѣ.

Съездъ неговото паданье работитъ са измѣни-
жъ, тѣмъ що днесъ основанный на много оче-
видни примѣры, можежъ праведно да утвердитъ
что вѣтхото пріятельство между двѣтъ роднина
княжества са е възстановило изново.

Но въ този приятелски съюз плъзе и по-
свободно време и Ромъния; пребиването на
князя Милана Обренович въ Букурещ при-
неса многогодишн плодове, защото и много въпро-
тако че осигури съюзът между ромъния и Сър-
бия истинит съюз и станалъ и съ Черни Го-
ра. А доволно доказателство на казанитъ по
горѣ и самото словце изречено отъ ромън-
скитъ представители при нашиитъ дворѣ ко-
гато ся подаваше препоръчителнитъ писма на
князя.»

Отъ друга страна възъ Българъ пишатъ съ-
бътъ противното на това до Висската Пресса,
т. е. че Романскии въ Българъ агентъ
Г. Стурдза испратенъ въ Черна Гора съ осо-
бена мисия завъртали са не толкозъ блго-
диренъ отъ послѣдницѣта въ послѣдното си. Сълъ-
жването въ писмото което князъ Николай даде
на князъ Карла не было тикнозъ каквото го
очаквали въ Букурещъ. Дописникътъ не знае
подробности за това но въ общи думи увъ-
рва че Черногорцѣта ставали доумни и че
не отива ясно да са увеличатъ въ пресвѣтъ предъ-
приятѣ. Вѣзването на Русия, казва допис-
никъ поше вѣспело въ Черна Гора. А
знаемъ че Петербургскіи дворъ жи-
ла спазванъ нѣй плътенъ миръ на Ис-
панскіи желаніи го направилъ тѣхрѣ ясно
Испателъ въ едно слово шо ска-
завали. А понеже руската
загледъ сподлѣтъ въ Ав-
мания, отъ самосебе си савъ-
зи по всичкий Истокъ

[illegible]

гъ умножи и проздобри. На туй принуджа
Франция, която не щада никоя жъртва за да
наиде по бързот на военелитъ и въ раз
шителятъ военни машини. Другитъ европей
държащи щятъ не щатъ подражаватъ тѣзи
исполняя, а разумѣва са че отъ това не мо
да остане наизадъ и Россия.

По при това пакъ опасността отъ во-
днесь ехъ по мако отъ колкото по преди,
щото велико правителство пма нарѣки доста-
чни силъ за забрана съ които да отолѣне злѣ-

Създа едно тригодишно или четиригодишно приложение на новата у насъ военна система

литературни сили. Дълго за което
воримъ и отъ което предложиха на
тателигъ си единъ откъсътъ е дово
за да потвърди нашитъ увѣрення.

Сърбскиятъ языкъ, благодаренье
трудоветъ на Вука Караджича и на Д
ра Даничича, е успялъ вече да
стигне правилната си форма, по к
дина см оитъ които признаватъ фи
логическия заслуги на Караджича
Даничича? Не и сега ли въ Сърбия п
стъ са броятъ тѣзи които си зям
трудъ да изучать колко-годъ прави
езика си? Сърбската литература и ди
представлява не по малка вавило
колкото за парсцията си и за право
сането си — отъ нашата. И не
Lorribile dictu — са е проявилъ у с
ската млада интелигенция отъ ни
листический духъ, който презира фи
логията съ граматиката и съ право
сането ѝ на едно, — като науки без
лезни за човека?

на чита
по тази

